

ՄԱՏԵՆԱԽՈՍԱԿԱ. Ն

ԱՐԱՔՍ գրական եւ գեղարուեստական պատկերակարգ հանդէս : 1898 Գիրք Ա. , ութերորդ տարի : Պետերբ., տպ. Շկլ . . 8⁰ էջը 184+6+235—262 : Բաժանորդագինն է՝ 10 ֆր . :

Ողբացեալ Ս. Գուլամիլեանցի այս հանդէսն՝ իր տեսակին մէջ միակն էր մեր մէջ, զարդարուած ընտիր եւ ճոխ նկարներով : Բայց կը ցաւինք որ մեր պաշտօնակցին մեռնելովը մեծ պակաս մը կը մնայ :

* * *

ԼՈՒՄԱՅ գրական հանդէտ Դ տարի, 1899 Գիրք Ա. (8⁰ էջը 328+111—222) եւ Գիրք Բ (8⁰ էջը 370), Տփիխ, տպ. Մ. Շարաձ . 1899 : Բաժանորդագինն է՝ 10 ֆր . :

Մեր ընդհանրապէս տգէտ քահանաներու քով տեսնել Գիւտ քհ. Աղանեանց մը, որ ինքզինքը նուիրած է ազգային գրականութեան զարգացման, ուրախալի երեւոյթ մըն է : Եւ արժ. Գիւտ աւագ քահանայն իր «Լումայ» հանդէսով ոչ միայն լումայ մը ձգած է հայ աղքատիկ գրականութեան գանձանակին մէջ, այլ եւ բարձրացուցած է հայ կղերին պատիւն : Հատ մեզ՝ լաւագոյն պիտի ըլլար Գանձարան անունը տալ Ալումայ»ին, քանի որ առաւելապէս ազգային հին եւ նոր գրականութեան գանձերուն ընդունարանն է այն, որուն մէջ ընթերցողը կը գտնէ իր ճաշակին յարմար ամէն տեսակ նիւթեր . արտպէս : «Սէն Մարտինի յիշատակարան»ին քով «Ս. նազարեանի նամակներ»ը, Պետարոս Դուրեանի անտիպ «Արտաշէս Ա.»ի թատրերգութեան քով Գր. Բալասեանի «Ասլիմլիք եւ Սանասար»ը եւ Ն. Քարամեանի «Հայերը Բիւզանդիայում ուսումնասիրութիւնը : Իը մաղթենք մեր արժանապատիւ պաշտօնակցին յարատեւութիւն եւ երկար կեանք :

* * *

Հեմոն ՄՍԵՐԵԱՆՑԻ Հայերէն բարբառախօսութիւն : Ներածական ճառ, խօսուած Ս. Պետերուրդի Կայս. Համալսարանին մէջ՝ Թրգ. ու ուսու. Հ. Գարբիէլ վ. Մէնէվիշեան : Վիեննա, Միթ. տպ. 1899 : 16° էջք է+29 : Գինն է՝ ֆր. — 50 :

Մազիսարոս Պր. Մսերեանցի ներկայ աշխատութիւնը, որ կը պարունակէ հայերէն բարբառախօսութեան ուսումնասիրութեանց պատմութիւնը, ուն եւ խնդիրները, հայերէն լեզուի պատմութեան նկատմամբ ունեցած նշանակութեամբն հանդերձ», կ'արժէ որ մեր գաւառացի գրողներուն ձեռքը տրուի Պր. Հ. Աճառեանի «Բննութիւն Ալլանքէգի բարբառին» (Վենետիկ 1898) հետ միասին : Ասոնք այն աեսակ առաջնորդներ են, որոնց շատ պէտք ունին հայ լեզուաբանութեան քիչ շատ ճաշակ եւ յարմարութիւն ունեցող երիտասարդները : Վեր. Թարգմանիչը շնորհաւորութեան ու գովեստից արժանի է իր այս ընտրութեան համար, առանց որոյ թերեւա անծանօթ միայինք մանրամասնութեան այս կարեւոր երկին, որ գրուած է մեզ արեւմտեան Հայոց համար բոլորովին անմտաշելի լեզուով մը : Պր. Մսերեանց առանձնական նամակի մը մէջ կը գանգատի մեզի թէ իր աշխատութիւններէն միայն ա'յս երկն է որ արժանացած է հայերէն թարգմանութեան : Բայց «՞ է մնղաւորը : Եթէ մեր ոռւսահայ բանասէրները Ռուսաց համար կը գրեն իրենց աշխատութիւնները, կը առանց առանձնական միայն գրել եւ բաւականանալ . իսկ եթէ կ'ուզեն որ Հայերն ալ օգտուին, անոնցմէ այն ատեն պէտք է որ իրենք իսկ թարգմաննեն իրենց հեղինակութիւններն Հայերէնի : «Բանասէր» շնորհակալութեամբ պիտի ընդունի բանասիրական ամէն տեսակ ուսումնասիրութեանց թարգմանութիւններ, եթէ հեղինակները կամ ուրիշներ հաճին զրկել խմբագրութեանս :

Հ. ԲԱՐՍԵՂ վ. ԱԱՐԳԻՍԵԱՆ, Աբրահամ Մամիկոնէց եպիսկոպոսն եւ իւր առ Վաչագան գրած թուղթն՝ Վենետիկ 1899 : 8° էջք լ.7+29 :

Հ. Բ. Սարգիսեանի անունն ինքնին գրաւական մըն է արդէն թէ ո՛ր աստիճանի մանրազնին քննութեան առարկայ եղած են Աբրահամեւ իր թուղթն : Վեր . Հրատարակիչն երեսունուշորս էջ Ներածութեամբ կը խօսի Խորենացւոյ եւ Աբրահամու իրարու հետ ունեցած առնչութեան վրայ, եւ կը հետեւցընէ թէ «նոյն ինքն Աբրահամ եղած ըլլայ խմբագրող նաեւ Փոքր Սոկրատայ, եւ խմբագրած է զայն հայկ. հին թարգմանութեան կամ Մեծ Սոկրատայ վրայ» (իե) : Յայտնի է թէ Խորենացի շատ կտորներ առած է Սոկրատէն . արդ՝ վեր . Հրատարակիչը կը հետեւցնէ, թէ Աբրահամ Մամիկոնէց եպիսկոպոսին թղթին համաձայն՝ եթէ Սոկրատայ թարգմանութիւնը կատարուած է և դարու վերջին

շառարդին, «ապասուրեմն կարելի է որ Մովսէս անիք ուզգակի իսկ օպուտամն ըլլայ : ինչպէս նաև Մեծ Անդրեասրուսի Վարոց թարգմանութենէ մի : »(է.թ.) : Ներածութենէս յետոց կուգոց բաւն Թուղթը .—Թուղթ Արքահամու Մամիկնէից եպիսկոպոսի առ Վաշագան արքայ Ազգանից . Պատմութիւն վասն ժողովոյն Եփետոսի, որ եղեւ ի ժամանակս Թէոդորի Փոքր վասն ամբարշտին Նետաւորի», Հրատարակուած ասրմիրութեամբ Փիլոքաննոսի օրինակաց եւ համեմատութեամբ Փոքր Սոկրատոց : Ասոր կը յաջորդէ «Դիտազութիւնք եւ եղբակացութիւն» : (էջ 27—29) , որով կը փակուի այս շանհեկան ուսումնասիրութիւն :

* *

Վ. ՓԱՓՒԶԵԱՆՅ, Հայ-Բոշաներ : Արտասապած «Ազգագրական հանդիսէց» : Թիֆլիս, տպ. Ռոտ. 1899: 80 էջք 99ս Գիննէ՝ 50 կոպ. :

—, I. Հայ-Բոշաների վրաններում : II. Առիծի մահ : «Ազբիւր-Ճարագանքի հրատի» №.55: Թիֆլիս, տպ. Կ. Մարտ. 1899 : 169 էջք 46:

Պր. Փափազեանց իրեւ կարող գրիչ ծանօթ է ամէնուն, եւ իր բոլոր պրածնները կը կարգացուին մեծ ախորժով . այս կարգէն են նաև զերի երկու հրատարակութիւններն : Հայ-Բոշաներու կոմ պարզապէս Բոշաներու մասինն Հ. Ներսէս Վ. Սարգսեանի տուած քանի մը առեղեկութիւններէն յետոյ, բանասէրք ուշադրութիւն գարձուցին այս կորուուծ ցեղին վլոյ . եւ կարծեմ Բոշաներու մասին առաջին հայերէն երկը պատրաստողը մենք նղանք : Մեր այս ոչխառութիւնը դժբաղդ պարագաներու բերմամբ անախոց մնաց մինչեւ այսօր. բայց ուրիշներ յաջորդեցին մնաց, ինչպէս Պր. Գր. Քանիցեան եւ Վ. Փափազեան: Վանցեանի աշխատութենէն՝ որ հրատարակուած է «Մուրճ» ամսագրին մէջ, ն. Տոյչներ միայն անուած ենք, հետեւարար չենք կրնար մեր կարծիքն յայտնել այդ մասին . բայց Փափազեանի աշխատութիւններն ունենալով մեր առջեւ՝ կրնանք մել, թէ նաալ ճիշդ մեր ըրածին պէս աանձամբ մանգալով եւ ապրելով հայ բոշաների մէջ» (էջ 23) ջանացած է կատարեալ գործ մը ընծայել : Սակայն Դ. Խաչկոնցի հետ (աես «Մալիկ» 1899, թ. 11) մենք ալ կասկածելի կը գտնենք, թէ «Ալամդարեան վարդապետը, պլոփ . Պատկանեանը, հայ յայտնի գրողներից միքանիսը բոշաներից են սերուած» . (էջ 83): Բառաքար կարգին ույել, ույշալիք=«գնալ» նշանակութեամբ ծանօթ չէ մեզի . այսպէս կրկնուած է նաև յէջն 59: Կարծենք պիտի ըլլայ միայն յիշ=«չուել» . ինչպէս կը ցուցնէ խոնարհման ձեւն ալ — կու-չեմ, կու-չես, կու-չէ . չեցիք, չեցիր, չեց, որ շատ կանոնաւոր է :

* *

ՏՕՔ. Ն. ՏԱՂԱՐԻԱՐԵԱՆ, Մանրէաբանութիւն Կ. Պ., տպ. Պէլլու. 1898: 80. էջք մԱ+144 Գինն է՝ 10 դրշ. *

—, L'Univers et sa formation. Cons/plr, Matt. 1898. 8^e pp. 103. Prix 2 fr.

—, Առողջապահութիւն առօնին եւ ի պէտք ազդ. երկրորդական վարժարանաց : Կ. Պ. տպ. Դէրզ. 1898 : 8° էջը 517 : Գիրն է՝ 25 դրշ. :

—, Ծննդական գործարանք : Կազմականութիւն , ընտիառութիւն եւ առողջապահութիւն : Ի պէտք չափահասից: Կ. Պ. , տպ. Մատթ. 1899. 8° էջը 175: Գիրն է՝ 6 դրշ. :

Այս չորս հրատարակութիւններն , արդիւնք բազմուշատ Պլ. Դոկա- Տաղաւարեանի բեղուն գույքն , յանձնարարելէ յետոց իրենց առողջա- թեան յարգը գիտող անձերու , կ'անցնինք բանասիրական տեսակէտով քննել բոլորը մէկէն : Առողջապահական զրքի մը բանասիրական կոզմը ո՞րն է, անշուշտ պիտի հարցուի . կը պատասխաննենք իսկոյն , թէ Դիտու- կան բառերն են: Եւ իրօք այս աշխատութեանց մէջ կը հանդիպինք շատ մը գիտական բառերու , որոնց կազմութիւնը թէեւ նոր՝ բայց ընդունե- լի կը գտնենք առհասարակ եւ կամ փոքրիկ փոփոխութիւններով միացնա Դիտուկան բառերու մատին ընդհանրատէս նետեւած է վեր. Հ. Մանակէլ վ- Քաջունուց հոյսկազ բառարանին որ թէեւ գուրկ չէ թերութիւններէ . բայց իր տեսակին մէջ միակը եւ կառարեալն է . ուսափ պէտք է որ մեր տաէն բառագիրներն . հեղինակներն ու թարգմանիչները կարմիր հեղածքն չափ նետեւին Հ. Քաջունիի մելուսամարից. Դիտուկեանց եւ Դեգրժիկ դըպ- րութիւնոց Բառարանային, պէտք գիտական քանիքու միօրինակութիւն մը պահելու համար : Իսկ այն բառերն որոնք չիման կամ թէ միաւ առնուած են Քաջունիի բառարանին մէջ , կրնան արբազրուի, նետպնաէ , մասնա- ւոր Ցաւելուածով մը , բնչպէս կ'ընեն և բազական համանանան զորմաց հրատարակիչք : Աւրեմն Տաղաւարեան՝ Դաշտունիի նետեւելով չէ սխարան երբեք, միայն թէ քանիք մը անզ զարտուազած է անփէ-ց ու սիթաւու գոր- ծածած է ամէն անզ ասիդեր համար, մինչոք առ վայրուն ունի առնենայրմար բառ մը՝ «Թթաւու» . բայց ասոր հակառակ Տաղաւարեանի Առաջապա- հութեան 44: Էջը կայ՝ սանդիկի թթաւու» , որ սակայն տպագրական սխալ է անշուշտ, փոխանակ քլլալու՝ թթաւուկ-օչուց: Մեր կարծիքով «Փրկու- թիւն» բառն էսսենսի համար , ինչպէս կը գործածէ նաև Շաջունի անյարմար է, մնանք կ'առաջարկէինք մեր կազմութ Ովուղ բառը գործածել, նկատելով որ բառն էսսենս ուրիշ բան չէ բայց եթէ նույն volatile կամ էսսենտիւլ մը: Մեր այս բառն ընդունած է արգէն մնանաւուն բառապիր մը, եւ իր գործին մէջ՝ որ մամլոյ տակ է , զետեզած : Այս դիտուղութիւնն ըրտ ենք նաև «որաբարզորեց» բառին համար . եւ բնշունել տուած միշեալ բառապղին: Մեր բոլոր բառապիրներն ու հեղինակները պա- բառպղպեղ» բառը գործածած են քննութ նամար . որ ախալ է . Դիմք + Տաղաւարեան ալ իր նախորդաց նման . — որպիսիք են նորաց : Քաջունի եւայլք, — այսպէս նոյնութեամբ ընդունած է «դարապղպեղ»ը՝ ըմբուլութ բիրեր նշանակութեամբ: Բայց «դարապղպեղ»ը պարզապէս

արաբերէն դար վիլֆիլ (թրք. դարը վիլֆիլ) բառն է . եւ արաբերէն վիլֆիլ կը նշանակէ «պղպեղ» : Արդ արաբերէն դար վիլֆիլ է poivre long, piper longum, որ կը նշանակէ «երկայն պղպեղ» . եւ ճիշտ ալ մեր քով գտնուած Ասարայ Սեբաստացոյ ծեռագիր բժշկաբնը , զոր նուիրած է մեզ մեր զպրոցական ընկերակիցներէն Պր . Դոկտ . Կ. Յ. Փաշայեան , ունի այսպէս՝ «Հայ(ո)ց . Դարե պղպեղ . յրպի . Տար Փլփուլ . պրսից . Տար պղպուլ . ինքն յերկան է եւ պղպեղին զհանն ունի» Ալիշանն ալ իր Հայրուսակին մէջ մեզի համամերտ է այս մասին :

Առ այժմ կը գոհանանք այսչափով , եւ կը խոստանանք յառաջիկային առիթը չփախցնել զբաղելու համար այսուեսակ գիտական բառերու քըն-նութեամբ :

* *

ACTES du onzième Congrès International des Orientalistes. Paris, Impr. Nat. 1898—9.

Այս Յիշագիրք , որոնք հինգ ստուար հատորներէ կը բաղկանան , կը պարունակեն երկու տարի առաջ Պարիսի մէջ գումարուած Արևելագէտ-ներու . Համաժողովին ներկայացուած ուսումնասիրութեանց մէկ մասը միայն : Համաժողովիս նստերուն վրայ ամփոփ տեղեկութիւն մը տուած ենք արդէն ի ժամանակին , (տես . Հանդ . ամս . , 1897, էջ 314) , ուստի հարկ չկայ նորէն կրկնել նոյնը . սակայն մասնակցող ազգայնոց անուանքը մեր գրածէն աւելի գանելով պաշտօնական ցուցակին մէջ , որ տպուած է ներկայ Յիշագրոց Ա հատորին սկիզբը , մեր ապագայ պատմութեան համար կարեւոր կը համարենք վերստին հրատարակելը զանոնք ըստ ցուցակին . . . Հ. Սուքիաս վ. Պարոնեան , Հ. Գրիգորիս վ. Գալէմքեարեան , Յակուբ Արթին փաշա , Պր. Պր. Կարապետ Եղեան , Լեւոն Մսերեանց , Միհրան Գալրաքճան , Մինաս Զերազ , Արգար Յովհաննէսեան , Հրաչեայ Աճառեան եւ Կ. Յ. Բասմաջեան : Ասոնցմէ զատ նոր անուն մըն ալ կը կարդանք ցանկին մէջ — Սիսակ Մժիկեան . եւ սակայն այս վերջինս անդամ չէր բայց եթէ պարզ ուկնղիրմը , որչափ զիտենք մենք մօտէն , բարեկամ ըլլալով Պր. Մժիկեանի : Անցնելով Յիշագրոցս մէջ մեզ հետաքրքրող նիւթերու . Ա հատորին մէջ կը գտնենք (էջ 257—259) Կ . Յ . Բասմաջեանի մէկ ուսումնասիրութիւնը Շահրիարի բեւառաձեւ արձանագրութեան վրայ , որուն հայերէն թարգմանութիւնը ներկայացուցած ենք արդէն «Բանասէր»ի Բ գրքին սկիզբը : Յետոյ կուգայ (էջ 299—316) Պր. Լ. Մաերեանցի մէկ կարեւոր աշխատութիւնը Մշոյ գաւառաբարբառին ձայնաբանութեան վրայ . զոր ամբողջութեամբ պիտի թարգմանենք յարմար առթիւ , «Բանասէր»ի լեզուաբան ընթերցողաց համար : Միւս հատորներուն մէջ կարեւոր բան չկայ մեզ նկատմամբ :

* *

K.J.BASMADJIAN, Une nouvelle inscription arméniaque ou vannique.

—, Une nouvelle inscription byzantine.

Այս երկու փոքրիկ տետրակներն ալ հանուած են վերոյիշեալ Յիշազիրքերէն :

* *

J.CLEDAT, Fragment d'une version copte de l'Apocalypse de St. Jean. (Extrait de la «Revue de l'Orient chrétien»). Paris 1899. Typ. Firm. Did. 8° pp. 19.

—, Origines égyptiennes. (Ext. de la «Revue de l'Ecole d'Anthropologie de Paris»). Paris 1899. Félix Alcan. 8° pp. 201—226.

—, Observations sur deux tableaux ethnographiques égyptiens. (Ext. Idem). Paris 1899, pp. 297—300.

Այս երեք տետրակներէն առաջինը Յովհաննու Յայտնութեան դբիտերէն թարգմանութեան հատակոտոր մըն է : գրուած Դ դարուն, որ կը ուկսի Գ զլխուն և համարէն եւ կը վերջանայ գլ. Զ, հմր. հ: Ղփտերէն բնադրին կցուած էնաեւ ֆրանսերէն բառական թարգմանութիւն մը: — Իսկ միւս երկու տետրակները կը խօսին Եգիպտացոց վրայ:

* *

Տեղեկադիր եւ հաշուեկշիռ 1898—1899 տարեշրջանի Թաւրիզի Հայ. Բար. Ընկ.: 1899 Դավրէժ. տպ. Արամ. դպր.: 8° էջք 23:

Զերմապէս կը յանձնարարենք մեր բարեսէր ընթերցողաց օգնել այս օպտաշատ Ընկերութեան, որուն հասցէն է՝ Société de bienfaisance des dames arméniennes de Tauris. TAURIS (Perse).

* *

Ա.ԶԳԱՅԻՆ ԿՐԹԱՐԱՆ-ՈՐԲԱՆՈՑ ի Կիպրոս: Տեղեկագիր Բ տարեշրջանի: Գահիրէ, տպ. Ա. Դարր. 1899. 8° էջք 44:

Զայս եւս կը յանձնարարենք մեր բարեսէր ընթերցողաց, օգնութեան հասնելու համար ազգային որբիկներուն:

* *

Պերճ, Ներշնչումներ: Գահիրէ, տպ. Մ'ստ. 1899: 8° էջք 116: Գին չէ նշանակուած:

Բանաստեղծականպիտանի հրատարակութիւնմը, զոր կ'արժէ ունենալ:

* *

Ա. Ա., Ինչ է կարդում ժողովուրդը եւ ինչպէս է վերաբերվում նազէպի ուսումնարանը եւ գիրքը: (Մրագիր տեղեկութիւններ հաւաքելու համար): Թիֆլիս, տպ. Ռուս. 1899: Փոքրադիր էջք 14: Գինը չէ նշանակուած:

Խալաթեանցի «Մրագրին» անբաժան ընկեր Կրնայ Շլլալ այս փոքրիկ բայց յոյժ շահեկան տետրակիլը : Հրատարակիչն՝ հետեւողութեամբ Պրուզաւինի՝ 63 հարցումներու թաժնած է իր աշխատաթիւնն, եւ այս մի առջեւնիս կը դնէ ժողովրդին ուսման մասին մեր հաւաքելիք տեղեկաւթեանց տեսակներն :

* * *

Dr. A. CARACACHE, Fœtus monstrueux humain anencéphale, sans fissure spinale et avec bifidité faciale. (Extr. des «Annales de la Société obstétricale de France»). 1899 Paris; pp. 5.

Ճարտար բժշկիս այս տեղեկադիրն արգիւնք է իր մէկ նշանաւոր դործողութեան, զոր կատարած է ծննդաբերութեան մը առթիւ :

* * *

B. G. AL-GHAZIRI, La Sainte Messe, suivant le rite de l'Eglise syrienne Maronite d'Antioche. Trad. du syriaque par le R. P.—. Paris 1899 ; pp. 36.

Ինչպէս անունէն յայտնի է, Անտիոքայ Սարոնիներուն յատուկ Առողիշրդատեար մըն է այս, մաքուր վիճատիպ, որ կրնայ հետաքրքրել եկեղեցական պատմութեամբ զրադողները :

* * *

Հ. ԱՐՄԵՆ ԴԱԶԻԿԵԱՆ, Ճաշակ գաղղիուկան արդի բանաստեղծութեան : Ա (Փոքր 8° էջը 42) եւ Բ (էջը 97) : Վենետ. 1899 :

Այս երկու տետրակներն ընտիր աշխարհաբար թարգմանութիւնները կը պարունակեն ֆրանսացի նշանաւոր գրիչներու ուսունաւորներուն, որոնցմէ Վեր. Թարգմանիչն ընտրանոք քաղած է եւ փունջ կապած :

* * *

A. CARRIERE, Les huit Sanctuaires de l'Arménie payenne d'après Agathange et Moïse de Khoren. Etude critique. Paris 1899. 8° pp. 29.

Ուսուցչապետ Պր. Կարբիէրի այս չափ կարեւոր հրատարակութեան վրայ պիտի խօսինք գալ անգամ :

Կ. Յ. Բ. Բ.